

Četrtek, 14. marec 2013

P7_TA(2013)0100

Razmere v Bangladešu**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2013 o razmerah v Bangladešu (2013/2561(RSP))**

(2016/C 036/23)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Bangladešu, zlasti resolucij z dne 17. januarja 2013 ⁽¹⁾, 6. septembra 2007 ⁽²⁾ in 10. julija 2008 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Ljudsko republiko Bangladeš za partnerstvo in razvoj ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju zakona o mednarodnih zločinih oziroma o sodiščih za te zločine, ki ga je leta 1973 sprejel bangladeški parlament, da bi „omogočil odvzem prostosti, preganjanje in kaznovanje oseb zaradi genocida, zločinov proti človečnosti, vojnih zločinov in drugih zločinov po mednarodnem pravu“,
 - ob upoštevanju uradnega govora predstavnika za javnost visoke predstavnice Catherine Ashton z dne 22. januarja 2013 o smrtni kazni, ki jo je izreklo sodišče za mednarodne zločine v Bangladešu, in z dne 2. marca 2013 o nasilju v Bangladešu,
 - ob upoštevanju skupne izjave posebnega poročevalca OZN za zunajsodne, nagle in samovoljne usmrtitve ter posebne poročevalke OZN o neodvisnosti sodnikov in odvetnikov z dne 7. februarja 2013,
 - ob upoštevanju načel ustanovne listine Združenih narodov, Splošne deklaracije o človekovih pravicah, dunajske deklaracije in akcijskega programa svetovne konference o človekovih pravicah iz leta 1993 ter kopenhavnske deklaracije in akcijskega programa o socialnem razvoju iz leta 1995,
 - ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah,
 - ob upoštevanju člena 110(2) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker ima EU dobre, dolgoletne odnose z Bangladešem, tudi v okviru sporazuma o sodelovanju za partnerstvo in razvoj;
- B. ker je vlada Lige Avami pod vodstvom Šejk Hasine izpolnila obljubo osrednje predvolilne kampanje in ustanovila sodišče za vojne zločine za pokole med devetmesečno odcepitveno vojno med nekdanjima Vzhodnim in Zahodnim Pakistanom leta 1971, v kateri je bilo ubitih med 300 000 in 3 milijoni ljudi ter posiljenih okoli 200 000 žensk,
- C. ker travmatične izkušnje enega najhujših primerov množičnih pokolov v zgodovini 40 let kasneje še vedno pretresajo življenja mnogih Bangladeševcev, katerim so ti sodni postopki namenjeni, da bi jim omogočili pomembno priznanje in povračilo za njihovo trpljenje,
- D. ker je 21. januarja 2013 sodišče za mednarodne zločine izreklo sodbo zoper Abdula Kalama Azada za zločine proti človečnosti, ki jih je zagrešil med osamosvojitveno vojno leta 1971, in ga obsodilo na smrt, potem ko mu je bilo sojeno v odsotnosti;
- E. ker je to sodišče 5. februarja 2013 Abdula Kadra Molaha obsodilo na dosmrtno ječo, kar je sprožilo čustvene, a večinoma mirne proteste večinoma mladih, ki so se začeli na križišču Šahbag v Daki; ker je to tako imenovano „gibanje Šahbag“ pozivalo k uporabi smrtne kazni v sodbi pa tudi k družbi in politiki brez verskega ekstremizma;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0027.

⁽²⁾ UL C 187 E, 24.7.2008, str. 240.

⁽³⁾ UL C 294 E, 3.12.2009, str. 77.

⁽⁴⁾ UL L 118, 27.4.2001, str. 48.

Četrtek, 14. marec 2013

- F. ker je vlada zaradi protestov spremenila zakon o sodišču za mednarodne zločine iz leta 1973 in vanj vključila določbo, po kateri se lahko tožniki pritožijo na sodbo sodišča; ker je zato mogoče sodbo zoper Abdula Kadra Molaha spremeniti v smrtno kazen; ker ta oblika retroaktivne zakonodaje krši standarde pravičnega sojenja, škodi legitimnosti dela sodišča za mednarodne zločine in krši prepoved ponovnega sojenja za isto kaznivo dejanje (*ne bis in idem*) v mednarodnem pravu, kar je opredeljeno tudi v členu 14(7) Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, katerega pogodbenik je tudi Bangladeš;
- G. ker so različni voditelji vladajoče stranke Liga Avami, vključno z ministrom za notranje zadeve, podprli zahteve gibanja Šahbag, s tem pa nakazali, da bi bilo treba prepovedati stranko Džamat e Islami ter ukiniti z njo povezane medijske hiše;
- H. ker je sodišče za mednarodne zločine 28. februarja 2013 objavilo odločitev o obsodbi Delvarja Hosaina Sajidija, podpredsednika stranke Džamat e Islami, na smrtno kazen zaradi obtožb, ki so vključevale tudi preganjanje hindujske manjšine;
- I. ker so se razmere po zadnji sodbi poslabšale zaradi nasilnih protestov proti sodbi, ki so jih začeli privrženci stranke Džamat in zaradi katerih je umrlo več kot 60 ljudi; ker se je po podatkih nevladnih organizacij policija odzvala na napade članov in podpornikov te stranke tudi z uporabo ostrega streliva;
- J. ker so aktivisti stranke Džamat in nekateri podporniki bangladeške nacionalistične stranke po poročanju nedavno napadli več kot 40 hindujskih templjev, domov in trgovin po vsem Bangladešu, zaradi česar je več sto ljudi ostalo brez domov; ker so bangladeške hindujska in druge manjšine (kot je skupnost Ahmadija) vedno znova trpele zaradi obdobja nasilja in pregona, zlasti med osamosvojitveno vojno leta 1971 ter po volitvah v letu 2001, in ker je zaradi tega okoli 900 000 hindujcev med letoma 2001 in 2011 zapustilo Bangladeš;
- K. ker na sodišču za mednarodne zločine potekajo sodni postopki v mnogih drugih zadevah ter obstaja resno tveganje, da bodo obdolženi spoznani za krive in obsojeni na smrt;
- L. ker so posebni poročevalci OZN za zunajsodne, nagle in samovoljne usmrtitve, posebna poročevalka OZN o neodvisnosti sodnikov in odvetnikov ter organizacije za človekove pravice izrazili zaskrbljenost zaradi domnevnih pomanjkljivosti sodišča v zvezi s poštenim in pravičnim sojenjem, zlasti zaradi dejstva, da je eno sojenje potekalo v odsotnosti obdolženca;
1. je zelo zaskrbljen zaradi nedavnega izbruha nasilja v Bangladešu po objavi sodb sodišča za mednarodne zločine in obžaluje nedavne žrtve;
 2. izreka sožalje sorodnikom in znancem ubitih in poškodovanih zaradi nasilja;
 3. priznava, da so potrebni sprava, pravičnost in odgovornost za zločine, storjene med osamosvojitveno vojno leta 1971; poudarja pomembno vlogo sodišča za mednarodne zločine v tej zadevi;
 4. ponovno poudarja svoje odločno nasprotovanje uporabi smrtnih kazni v vseh primerih in vseh okoliščinah;
 5. poziva bangladeške oblasti, naj spremenijo vse smrtne kazni, nadaljujejo napredek, da od leta 2012 ni bilo smrtnih kazni, in kot prvi korak k odpravi smrtnih kazni uvedejo uradni moratorij za usmrtitve;
 6. graja domnevne nepravilnosti pri delovanju sodišča za mednarodne zločine, kot so domnevno zastraševanje, nadlegovanje in prisilna izginotja prič, pa tudi dokazi o nezakonitem sodelovanju med sodniki, tožilci in vlado; zlasti vztraja, naj organi kazenskega odkrivanja in pregona izboljšajo ukrepe za zagotovitev učinkovite zaščite prič;
 7. poziva bangladeško vlado, naj zagotovi, da bo sodišče za mednarodne zločine strogo upoštevalo nacionalne in mednarodne sodne standarde; v zvezi s tem poudarja zagotovitev svobodnega, poštenega in preglednega sojenja, pa tudi pravico žrtev do zaščite, resnice, pravičnosti in odškodnine;
 8. poziva bangladeško vlado, naj podvoji prizadevanja za izvrševanje pravne države in reda; ponovno poudarja njeno obveznost spoštovanja mednarodnih zavez na področju človekovih pravic;

Četrtek, 14. marec 2013

9. strogo obsoja nasilje podpornikov stranke Džamat e Islami in sorodnih strank nad uradniki kazenskega odkrivanja in pregona, nad tistimi, ki podpirajo sodbe sodišča za mednarodne zločine, ter nad verskimi in etničnimi manjšinami; strogo obsoja vsako vsesplošno nasilje nad običajnimi državljani;
10. izraža zaskrbljenost zaradi velikega števila žrtev; poziva vlado, naj svojim varnostnim silam naroči strogo upoštevanje obveznosti, da se čim bolj brzdajo in ne uporabijo smrtonosne sile, pa tudi, da temeljito preiščejo smrt vseh, ki so bili ubiti med demonstracijami;
11. poziva bangladeške oblasti, naj zagotovijo nepristransko preiskavo vseh obtožb mučenja in slabega ravnanja ter sojenje tistim, ki so za to odgovorni;
12. poziva vse politične voditelje v državi, naj umirijo politične napetosti, da bi preprečili nadaljnje nasilje, in svojim privržencem naročijo, naj ne sodelujejo v nasilnih dejanjih; poziva vse politične stranke v Bangladešu, naj začnejo medsebojni dialog;
13. poziva medije, naj se vzdržijo hujskanja h konfrontacijskemu nasilju; poziva vlado, naj zagotovi, da bodo lahko novinarji in uredniki svoje mnenje izražali mirno, ne da bi bili nadlegovani, ustrahovani, pridržani ali mučeni;
14. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju OZN, svetu OZN za človekove pravice ter bangladeški vladi in parlamentu.

P7_TA(2013)0101

Irak: težak položaj manjšinskih skupin, zlasti Iračanov turkmenske narodnosti**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2013 o Iraku: težak položaj manjšinskih skupin, med njimi tudi Iračanov turkmenske narodnosti (2013/2562(RSP))**

(2016/C 036/24)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Iraku, predvsem resolucije z dne 6. aprila 2006 o asirski skupnosti ⁽¹⁾ in resolucije z dne 25. novembra 2010 o krščanskih skupnostih ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Irak na drugi strani in svoje resolucije z dne 17. januarja 2013 o sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med EU in Irakom ⁽³⁾,
- ob upoštevanju skupnega strateškega dokumenta Komisije o Iraku (2011–2013),
- ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice EU Catherine Ashton z dne 25. januarja 2013 o nedavnem izbruhu terorističnih napadov v Iraku,
- ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice EU Catherine Ashton z dne 24. januarja 2013 o ubojih na pogrebu v kraju Tuz Hurmatu,
- ob upoštevanju mednarodnega dogovora z Irakom, za katerega sta dala pobudo generalni sekretar Združenih narodov Ban Ki Mun in predsednik iraške vlade Nuri Al Maliki leta 2007 in ki zavezuje k „zaščiti revnih in ogroženih skupin pred pomanjkanjem in stradanjem“,

⁽¹⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 322.⁽²⁾ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 115.⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0022.